

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 486/2021
11.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгана Аћимовића, председника већа, Мирољуба Томића, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марине Перић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По.4 18/20 од 09.11.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1-998/20 од 24.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 11.05.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марине Перић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По.4 18/20 од 09.11.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1-998/20 од 24.02.2021. године, у односу на повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По.4 18/20 од 09.11.2020. године, окривљени АА, поред осталих, оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, изречена му је условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 5 месеци и истовремено одређено да се наведена казна наће извршити уколико окривљени у року од 1 године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. У односу на овог окривљеног трошкова кривичног поступка није било.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1-998/20 од 24.02.2021. године, поред осталог, одбијена је жалба браниоца окривљеног АА као неоснована и првостепена пресуда у односу на овог окривљеног потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА, адвокат Марина Перић, због повреда закона из

члана 438. став 1. тачка 7) и тачка 9), члана 439. тачка 1) и 3) и члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи на тај начин што ће окривљеног ослободити од оптужбе и одредити да трошкови падну на терет буџетских средстава суда или укине другостепену пресуду и предмет врати на поновно одлучивање Апелационом суду у Новом Саду.

Врховни касациони суд је, на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 439. тачка 1) ЗКП, док у преосталом делу нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, јер је Виши суд у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције поступио супротно одредби члана 420. став 1. ЗКП и у изреци пресуде променио чињенично стање које је наведено у оптужном акту у погледу начина радње извршења кривичног дела. Наиме, Више јавно тужилаштво, Посебно одељење за сузбијање корупције је у оптужном акту ставило на терет окривљеном АА да је „искоришћавањем свог службеног положаја и прекорачењем својих службених овлашћења прибавио какву корист лицу ...“, док је Виши суд у Новом Саду осудио окривљеног АА да је „невршењем својих службених овлашћења прибавио какву корист лицу ...“.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано бранилац окривљеног у поднетом захтеву указује на повреду кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП. Околности наведене у предметном захтеву одбрана окривљеног изнела је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд – Апелациони суд у Новом Саду је у својој пресуди нашао да су ти жалбени наводи неосновани и с тим у вези у образложењу пресуде на страни 4 став 6 и 7 и страни 5 став 1 дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да је доношењем побијаних правноснажних пресуда учињена и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер је окривљени оглашен кривим за кривично дело које по закону није кривично дело, имајући у виду да се радња кривичног дела из члана 359. став 1. КЗ не огледа у „невршењу својих службених овлашћења“.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни касациони суд оцењује као неосноване, а ово из следећих разлога:

Одредбом члана 359. став 1. КЗ прописано је да ће службено лице које искоришћавање свог службеног положаја и овлашћења, прекорачењем границе свог

службеног овлашћења или невршењем своје службене дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу какву корист, другом нанесе какву штету или теже повреди права другог казнити затвором од 6 месеци до 5 година.

Радња извршења кривичног дела из члана 359. став 1. КЗ садржи већи број алтернативно постављених радњи и може се састојати у искоришћавању службеног положаја или овлашћења, прекорачење граница службеног овлашћења или невршењем службене дужности, а као последица – прибавити себи или другом физичком или правном лицу какву корист, другом нанети какву штету или теже повредити права другог.

У конкретном случају, а имајући у виду изреку побијане правноснажне пресуде, окривљени је невршењем својих службених овлашћења прибавио какву корист лицу ББ, јер је као службено лице, саобраћајни полицајац за контролу и регулисање саобраћаја у СПИ ПС ... ПУ ..., након што је утврдио да је возач возила ББ учинио прекршаје из члана 333. став 1. тачка 105. и члана 332а став 1. тачка 3. ЗОБС-а на путевима, није предузео службене радње на документовању и процесуирању учиниоца прекршаја које је морао извршити, сходно члану 5. став 2. Правилника о начину вршења контроле и непосредног регулисања саобраћаја на путевима и вођењу обавезних евиденција и примени посебних мера и овлашћења те није сачинио документацију на основу које би се против ББ покренуо прекршајни поступак, на који начин је наведеном лицу прибавио корист у виду избегавања прекршајне одговорности за учињене прекршаје, из којих разлога се и по налажењу Врховног касационог суда у радњама окривљеног АА стичу сва законска обележја кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, те су супротни наводи захтева оцењени неоснованим.

Навођење у изреци правноснажне пресуде да је окривљени кривично дело извршио невршењем својих службених „овлашћења“ уместо невршењем својих службених „дужности“, а како то стоји у законском тексту не значи да радња извршења кривичног дела не садржи сва битна обележја кривичног дела из члана 359. става 1. КЗ, већ представља неразумљивост изреке правноснажне пресуде.

Поред тога, бранилац у захтеву за заштиту законитости нумерише и повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, члана 439. тачка 3) ЗКП и члана 441. став 4. ЗКП, а које повреде су законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, али како у образложењу захтева бранилац не наводи ни један разлог због којег сматра да је побијаним пресудама учињене наведене повреде кривичног закона, а имајући у виду при том да, Врховни касациони суд правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу испитује у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву, у смислу члана 489. став 1. ЗКП, то је овај суд нашао да захтев браниоца окривљеног у овом делу нема прописан садржај, у смислу члана 484. ЗКП, који прописује да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1.).

Сходно изнетом, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде на основу члана 491. ЗКП у делу у коме је захтев одбио као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио, јер нема законом прописан садржај.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Драган Аћимовић, с.р.**